

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 2.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. » 2.50

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν.....20

261—ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΣ. ΕΡΜΟΥ—261

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Η ΑΞΙΑ ΘΥΓΑΤΗΡ

Οὐχι μόνον ὁ χριστιανισμὸς ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἱστορία ἐν γένει ἀνέκαθεν ἐτίμησε καὶ ἀντήρτισε τὴν ἀγαθὴν θυγατέρα ὡς ἔχουσιν τὰ στοιχεῖα τῆς ἀληθοῦς γυναικός. Ὅ,τι ἡ γυνὴ πολλάκις ἀπέτυχε ν' ἀποκτήσῃ διὰ στολισμοῦ, ὠραιότητος, φυσικῆς κομψότητος ἢ διανοητικῆς ὑπεροχῆς, δηλ. δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν, ἀπέτυχε διὰ τῆς ἀπλῆς ἐκτελέσεως τῶν οἰκιακῶν καθηκόντων αὐτῆς καὶ ἰδίως διὰ τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς ἀγάπης. Ἐπανειλημμένως ἠγωνιάκησεν ἡ καρδία ἡμῶν βλεπόντων τὸ οἰκτρότατον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ θέαμα, ἦτοι κόρην ὑπερήφανον, ἄμα καὶ ἀνόητον, κακώτροπον, ἀναξιοποσπῆ καὶ ἀφιλότιμον, φέρουσαν ὀπισθεν τὴν μητέρα τῆς δίκην ὑπερηφάνου κατὰ τοῦ τοιοῦτου ἐθίμου πᾶσα εὐγενῆ καὶ χριστιανικῆς καρδίας ὀφείλει νὰ διαμαρτυρηθῇ στιγματίζουσα τὰ τοιαῦτα πλάσματα ὡς ἀνάξια τῆς ἀξιοπροσεχῆς τῆς εὐγενούς καὶ ἀληθοῦς γυναικός.

Ὅσον διάφοροι εἶναι αἱ θυγατέρες ἐκεῖναι, ὅς ἡ ἱστορία ἐκθειάζει διὰ τὴν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῶν ἀγάπην καὶ σεβασμὸν. Ἰχθυόσαμεν περὶ θυγατρὸς, ἧς ὁ πατὴρ ὑποπέσκει εἰς ἕξις μέλης ἀπώλεσεν ὄχι μόνον υἱεῖαν, ὑπόλοιπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν περιουσίαν του, ὥστε ἡ ποτὴ ἐν πολυτελείᾳ διατελοῦσα οἰκογένειά του ἤδη ἦν πενυσιώδης. Ἡ νεαρὰ κόρη του συναισθανθεῖσα τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ πατρὸς εἰσῆλθεν εἰς συνθήκην, τρόπον τινά, μετ' αὐτοῦ ὅτι ἐὰν αὐτὸς ὑπόσχεται νὰ ἀπέβῃ ἐντελῶς τῶν μεθυστικῶν ποτῶν, αὐτὴ ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος καὶ οὕτω σώσῃ πολυτελεστάτον κτήμα. Ἐγένετο. Ἡ θυγάτηρ κατέφυγεν ἕνα ὑπερηφάνον ἐν οἰκογενείᾳ

τινὶ ἐνθα καὶ ἐσπούδαζε, διεκρίθη καὶ τέλος ἔλαβε θέσιν ἐν τινὶ σχολῇ ὡς διδασκάλισσα, καὶ οὕτω διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων, ἡ θυγάτηρ αὐτῆ τοῦ ἀσώτου ἐγένετο ἡ σώτειρα τοῦ πατρὸς καὶ ὁ στῦλος τῆς οἰκογενείας.

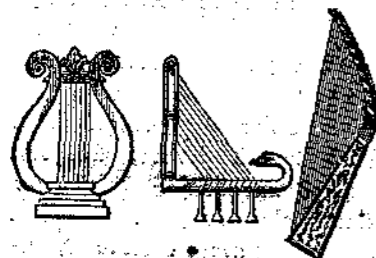
Ἡ Ῥωμαϊκὴ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι ἐπίσημός τις ἀνὴρ καταδικασθεὶς εἰς τὸν δὴ ἀγχόνης θάνατον ἐρίφηθη εἰς τὰς φυλακάς, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ δεσμοφίλαξ εὐσπλαγγίσθη αὐτὸν διὰ τὴν ἐπιστημότητά του καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν θανατώσῃ ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ ν' ἀποθάνῃ τῆς πείνης, εἰς μόνον δὲ τὴν θυγατέρα του ἐπετρέπετο ἡ εἰσοδος. Ἡμέραι πολλὰ παθήσθη καὶ ὁ καταδικασθεὶς ἐφαίετο ἀκμαῖος ὅπερ ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τοῦ δεσμοφύλακος, ὅστις ζητήσας τὸ αἴτιον τῆς ἀποτυχίας του εἶπεν ὅτι ἡ θυγάτηρ ἔτραψε τὸν πατέρα διὰ τοῦ γάλακτος τῶν μαστῶν τῆς. Τὸ δείγμα τοῦτο τῆς ἀγάπης τὸν μὲν πατέρα ἔσωσε τοῦ θανάτου, τὴν δὲ θυγατέρα ἐτίμησε, ἐπὶ τοῦτω ἀνευχερόντος ναοῦ τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς ἀγάπης τῶν τέκνων.

Λέγεται καὶ περὶ τοῦ διακεκριμένου γάλλου Βοzzette ὅτι ἐρίφηθη ποτὴ ἐν τῇ φυλακῇ μετὰ τῆς θυγατρὸς του ἀναμένων τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου. Καὶ ἡ μὲν θυγάτηρ ἠθώθη, ὁ δὲ πατὴρ καταδικάσθη εἰς θάνατον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ νέα Ἐλισαβέτ ἠνείκετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν πατέρα αὐτῆς ἡκέτελεσις ἀνεβλήθη ἐπὶ τινα χρόνον. Τέλος τὴν 2^{αν} Σεπτεμβρίου 1792 ὁ πατὴρ προσελήθη νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν καὶ ἠνέχθη εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ὅτε δὲ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐτέθη ἐπὶ τοῦ κορμοῦ καὶ ὁ δῆμιος ὕψωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἕνα διὰ τῆς ἀξίως ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν του, ἡ θυγάτηρ διασχίσασα τὸ πλῆθος κοί βίβησεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἀνέκραξε πρὸς τὸν δῆμιον: «Κτύπα,

πρός τὴν σάλπιγγα ἔχομεν τὴν κεραιήν ἢ ἀνάλογον τινὰ ἀπαντῶμεν παρὰ τῆς Ῥωμαίων τὴν **bituam** (βιάνην) ἦν καὶ οἱ ἔβραιοι μετεχειρίζοντο πρὸς δοξολογίαν τοῦ Κυρίου (ψαλ. 97) Γένεσις δ' 21.

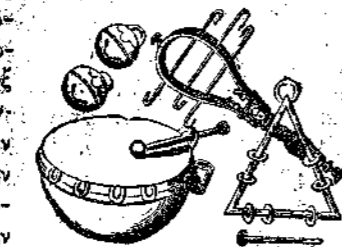
Σύριγγες. Τὸ ὄργανον τοῦτο ἢ μυθολογία ἀναδιδάσκει μὲν τοῦ Πανός ἀπετελεῖτο ἐκ καλάμων συνδεδεμένων καὶ πεφορμαγμένων τὴν ἑτέραν ἀκρὴν διὰ κροῦ ἐκρίζετο δὲ κατὰ μῆκος τῶν ἀνοικτῶν ἀκρῶν. Πολλοὶ μῦθοι ἀναφέρονται ἐπ' αὐτῆς, ὧν ἀναφέρομεν μόνον τὸν ἑξῆς: Ἡ νύμφη Σύριγγος διωκομένη ποτὲ ὑπὸ τοῦ Πανός καὶ κινδυνεύουσα νὰ συλληφθῆ προτεκάλισεν εἰς βοήθειαν τὸν πατέρα τῆς, ὅστις τὴν μετεμόρφωσεν εἰς κάλαμον, ἐκ τοῦ ὁποίου κόψης ὁ Πᾶν κατασκευάσας τὴν σύριγγά του λέγεται δὲ ὅτι αἱ ἀρχαιότεραι σύριγγες ἦσαν προσδεμέναι εἰς ἀσκόν.

Αὐτοί. Πολλῶν εἰδῶν αὐλοὶ ἀπαντῶνται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὧν κυριώτερα εἶδη, ὁ κυρίως αὐλός, ὁ

Ε'. Ὀργανα ἔγχορδα.

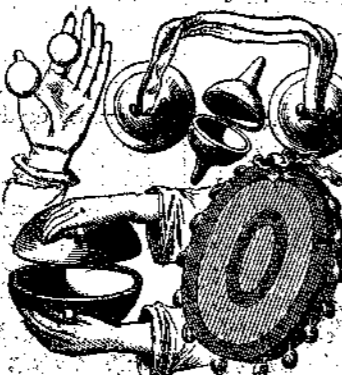
βαρίαυλος καὶ ὁ πλῆγιάυλος. Οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τὸ ὄνομα Σαμπὶ μετεχειρίζοντο διπλοῦν αὐλὸν κατασκευαζόμενον πολλαῖς ἐξ ὁστοῦ κνήμης, ὅστις ἦν ἐν ἤρῃσι καὶ παρ' ἔβραίοις, Ἀσσυριοῖς, Πέρσαις, Ῥωμαίοις καὶ Ἕλλησι. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον οἱ αὐλοὶ διηροῦντο εἰς ἄρνας καὶ θήλεις καθόσον ὁ ἦχος αὐτῶν ἀντεστοίχει πρὸς φωνὴν γυναικείαν ἢ ἀνδρικήν. Λέγεται δὲ τὰ Ἀθηναῖα τελεῖν κατηδαφίζοντο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἠχοῦντος τοῦ αὐλοῦ, ὁ ἦχος τοῦ ὁποίου ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ὅτι ἰδύνατο νὰ καταστῆσῃ τὸν ἀνθρώπον ἀροβὸν πρὸς πάντα κίνδυνον. Ἦν τῆ ἐποχῇ τοῦ Ὁρατίου εὐρισκόμεν ὄργανός οὐ μόνον αὐλοῦν ἀλλὰ καὶ αὐλοῦν. Αἱ ὄργανά αὐτὰ κατόπιν ὁμοίως καταστάσαι σχολεῖα διαφόρα διεκλήθησαν καὶ καταστράφησαν ἐπληθύντος τοῦ χριστιανισμοῦ. Οἱ Ἐτρούσκoi μετεχειρίζοντο τὸν ἀσκὸν ὅπως φασίεν τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες συγχρόνως αὐλοῦς.

Β'. Ὀργανα κρουστά.

Α'. Ὀργανα πνευστά.

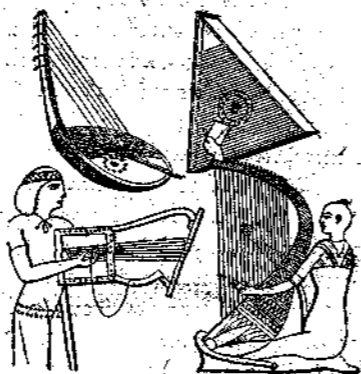
Β'. Ὀργανα κρουστά.

ὈΡΓΑΝΑ ΚΡΟΥΣΤΑ

Τὸ κυριώτερον ὄργανον τοῦ εἶδους τοῦτου εἶναι τὸ **τύμπανον** ὅπερ οἱ ἔβραιοι ἀπεκάλουν **Τόφ.** Τὸ ὄργανον τοῦτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εὐρίσκετο ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει ἐν ἣ καὶ τὴν σήμερον τὸ καλούμενον **τίφι.** Τὸ τύμπανον οἱ μὲν ἔβραιοι μετεχειρίζοντο πάντοτε ἐπὶ χαρᾶς ὡς π. χ. ἐν Κριταῖς ἐκ 34 ὅπου φαίνεται ὅτι ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰεφθάς ὑπεδέχθη αὐτὸν ἐπιστρέφοντα νικητὴν μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν οἱ δὲ Αἰγύπτιοι συχνότερον εἰς τὰς κηδείας των. Οἱ Ῥωμαῖοι μετεχειρίζοντο τύμπανα περικκοσμημένα διὰ κωδωνίσκων.

Κύμβαλοι. Δύο εἰδῶν κύμβαλα ἐν τῇ Γραφῇ ἀπαντῶνται τὰ εἶδη ἅτινα ἦσαν κυπελλοειδῆ καὶ τὰ ἀλαλάζοντα, ἅτινα ἦσαν πλατῖα. Τὰ ὄργανα ταῦτα παλαιότατα ἦσαν ἀφιερωμένα εἰς λατρίαν τῆς θεᾶς Κυβέλης, ὡς ἔχοντα τὸ σχῆμα τοῦ κυπελλοειδούς. Παρεμφερῆ πρὸς ταῦτα ἦσαν τὰ κροτάλια μικρὰ τετραγώνια, ἅτινα προσδεμένα τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀντιχειρὸς τὸ δὲ μετὰ τοῦ χειρὸς καὶ μέσῃ ἐκρούοντο. Ταῦτα εἶναι ἐν μεγάλῃ ἤρῃσι τὴν σήμερον περὶ τοῖς χοροῖς τῆς Ἰσπανίας.

Σείστρον. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις πρὸ πάντων ἀπαντᾶται τὸ ὄργανον τοῦτο παρ' οἷς ἦν ἀφιερωμένον εἰς τελετὰς θεοσκευτικὰς καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἦχος ἐπιστεύετο ὡς ἀποδιώκων τὸν τυφῶνα. Δὲν ἐπέτρεπετο δὲ ἐντός τοῦ νοῦ νὰ τὸ βαστάζωσιν ἢ μόνον αἱ βασίλισσαι καὶ ἱέρειαι. Οἱ Ῥωμαῖοι μόλις τὸ 50 π. χ. ἔμαθον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, ἥτις τὴν σήμερον εἶναι μεγάλη εἰς τὰς θεοσκευτικὰς τῶν Ἀβυσσινίων τελετᾶς. Ὁμοίως τοῦτου χρῆσεως εὐρισκόμεν καὶ αὐτῶν τριγώνων κρουόμενον διὰ μικροῦ σιδήρου.

Γ'. Ὀργανα ἔγχορδα.

ζόντα, ἅτινα ἦσαν πλατῖα. Τὰ ὄργανα ταῦτα παλαιότατα ἦσαν ἀφιερωμένα εἰς λατρίαν τῆς θεᾶς Κυβέλης, ὡς ἔχοντα τὸ σχῆμα τοῦ κυπελλοειδούς. Παρεμφερῆ πρὸς ταῦτα ἦσαν τὰ κροτάλια μικρὰ τετραγώνια, ἅτινα προσδεμένα τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀντιχειρὸς τὸ δὲ μετὰ τοῦ χειρὸς καὶ μέσῃ ἐκρούοντο. Ταῦτα εἶναι ἐν μεγάλῃ ἤρῃσι τὴν σήμερον περὶ τοῖς χοροῖς τῆς Ἰσπανίας.

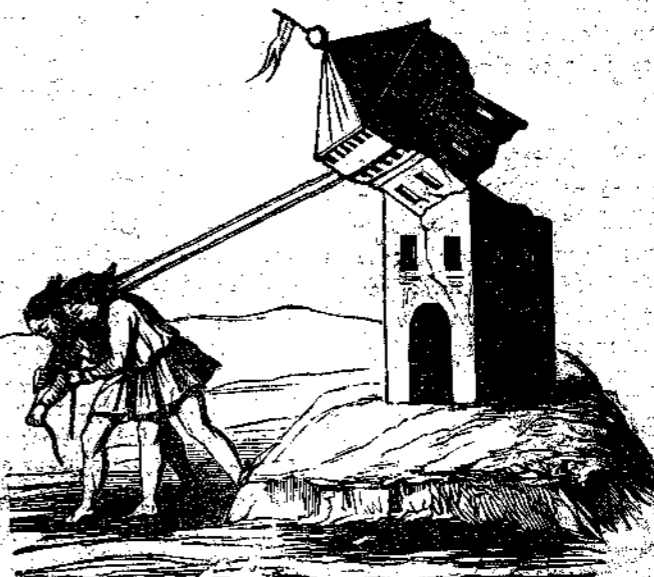
Σείστρον. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις πρὸ πάντων ἀπαντᾶται τὸ ὄργανον τοῦτο παρ' οἷς ἦν ἀφιερωμένον εἰς τελετὰς θεοσκευτικὰς καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἦχος ἐπιστεύετο ὡς ἀποδιώκων τὸν τυφῶνα. Δὲν ἐπέτρεπετο δὲ ἐντός τοῦ νοῦ νὰ τὸ βαστάζωσιν ἢ μόνον αἱ βασίλισσαι καὶ ἱέρειαι. Οἱ Ῥωμαῖοι μόλις τὸ 50 π. χ. ἔμαθον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, ἥτις τὴν σήμερον εἶναι μεγάλη εἰς τὰς θεοσκευτικὰς τῶν Ἀβυσσινίων τελετᾶς. Ὁμοίως τοῦτου χρῆσεως εὐρισκόμεν καὶ αὐτῶν τριγώνων κρουόμενον διὰ μικροῦ σιδήρου.

ὈΡΓΑΝΑ ΕΓΧΟΡΔΑ.

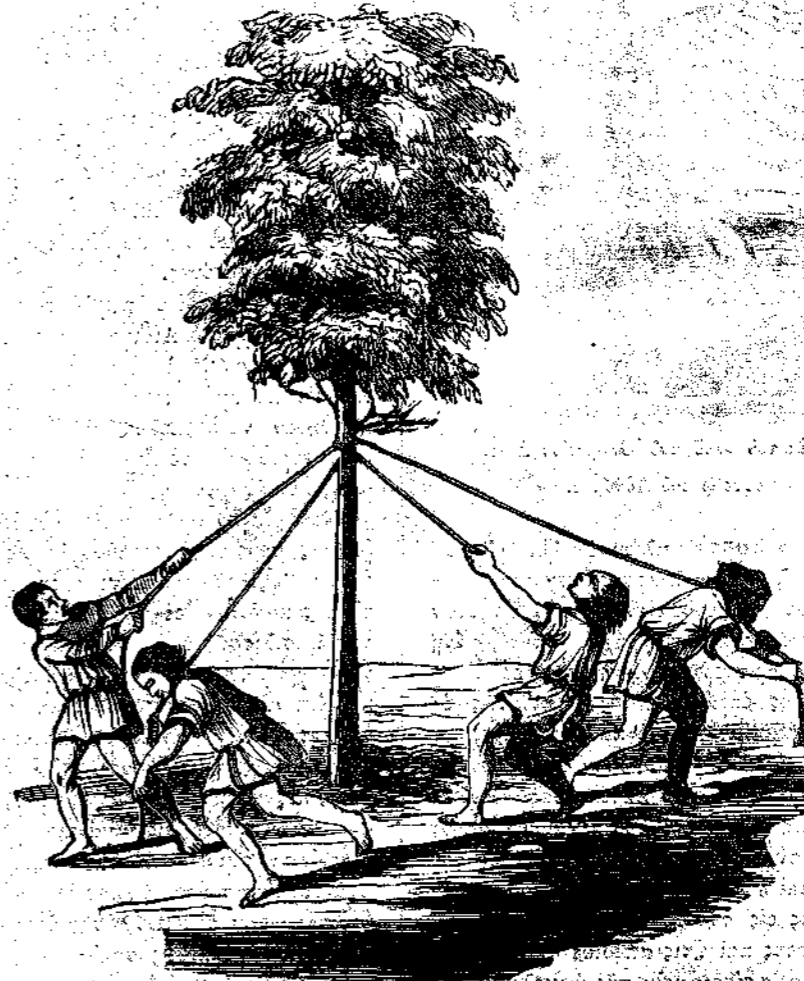
Ἄρπαι. Νάβλης ἢ Νεβέλ παρὰ τοῖς ἔβραίοις ὁμοιάζει σχεδὸν καθ' ὅλα πρὸς τὸ ταυτῶνυμον ὄργανον ὅπερ βλέπομεν τοὺς Ἰταλόπαιδας κρούοντας καθ' ὁδόν. Ἡ ἄρπα οὐδέποτε ὑπερέβαινε τὸ ὕψος 6 1/2 ποδῶν. Ἡ ἑλληνικὴ ἄρπα ἦτο τρίγωνος καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰερωνύμου καὶ Ἰσοδώρου εἶχε τὸ σχῆμα ἀνεστρωμένου ἑλληνικοῦ Δ. Ὁ Ἰωάννης λέγει ὅτι κιθάρα μὲν δέκα χορδαῖς ἐξημένη τῶν τεταται πλῆκτρον, ἡ δὲ **ράβ.λα** δώδεκα φθόγγους ἔχουσα τοῖς ἀκτύλοις κρούεται (Ἀρχ. Ζ' 16).

Ψαλτήριον. Τὸ ψαλτήριον διέφερε τῆς ἄρπας καθότι καὶ χορδαὶ τοῦ ἐτανύοντο κατὰ πλάτος ἢ χροῦ κιθωτίου. Καὶ τὸ ὄργανον δὲ τοῦτο ὡς καὶ ἡ ἄρπα ἀπαντᾶται παρ' ἔβραίοις, ἰδίως δὲ τοῦ τελευταίου φαίνεται μεγάλην χρῆσιν ἐποίησεν ὁ Δαβὶδ. Ἡ ἔβραϊκὴ λέξις Ἄζαρ ἀποδίδεται εἰς αὐτό. Ὁμοίον αὐτοῦ κατὰ τι εἶναι καὶ ἡ Σαμβύκη.

Κιθάρα. Τὸ ὄργανον τοῦτο ἦν γνωστὸν ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων τοῖς Ἀσσυριοῖς, εἰς τὴν ἰερογλυφικὴν γλῶσσῃσιν τῶν ὁποίων **Mirate quel ch'avvien per la discordia** Ἰσοδὸν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἱριδος. Τοιαῦτα ἐγγενεῖται τὰ περιμωσι-

Quanto più la concordia unita insieme. Τὶ δόκονται οἱ ἄνθρωποι ὅταν ἡ ὁμόνοια τοῦς συνδέη

Mirate quel ch'avvien per la discordia Ἰσοδὸν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἱριδος. Τοιαῦτα ἐγγενεῖται τὰ περιμωσι-

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

τάται ὡς ἀρχικὸν ψυφίον τῆς λέξεως ἐκαλόσ. Ἡ κιθάρα μετὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα ἐγένετο κοινὸν ὄργανον καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἡ ἐφεύρεσις αὐτῆς ἀποδίδεται τῷ Ἀπόλλωνι.

Ἄρπαι. Ἐπὶ τῶν Ἀσσυριακῶν ἀναγλύφων ἀπαντῶνται πολλῶν εἰδῶν λύραι. Παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις ἡ χρῆσις αὐτῶν ἦτο λιανέκτεταμένη παρὰ τοῖς πρώτοις μάλιστα, οἵτινες τὴν ἐφεύρεσιν αὐτῆς ἀπέδιδον τῷ Ἑρμῇ. Οἱ Σπαρτιάται ἦσαν αὐστηρότατοι ὡς πρὸς τὸ παραδεδομένον τῆς λύρας σχῆμα περιορισαντες καὶ τὰς χορδὰς αὐτῆς εἰς ἐπτὰ καὶ τιμωροῦντες πάντα τολμῶντα νὰ προσθήσῃ ἢ μεταβάλλῃ τι ἐπ' αὐτῶν. Πολύμητος ἐν τούτοις ὁ Κολοφώνιος μετέβαλε τὴν λύραν καταδιβάσας αὐτὴν καθ' ἡμισυ τόνον τοῦ Δωρικῆς ῥυθμοῦ καὶ χαλαρώσας τὰς χορδὰς πλείον ἢ ἔσαν πρὶν ἐγγεῖναι τῶν παλαιῶν δὲ πάλιν αὐτὰς ὅταν ἤθελε νὰ λύρισῃ κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον. Αἱ ἑλληνικαὶ δ' ἐν γενεῇ ἦσαν ὠραιότατου ῥυθμοῦ.

Τοιαῦτα ἐγγενεῖται τὰ περιμωσι-

ἐξηλωμένος ἐπὶ ἀθλίου κραδᾶτου, παρ' ᾧ δὲν εὐρίσκοντο ἢ οἱ δύο πιστότεροι δούλοι του Σούσης καὶ Μαζδάρας. Ὑπέφερε μετὰ γενναϊότητος αξιοθαυμάστου οὐδὲ ψιθυρισμὸς ἐξῆλθε τῶν χειλέων του. Προίαν τινα εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιόν του ὁ εἰς τῶν ὑπηρετῶν εὗρεν αὐτὸν γονυπατῆ παρὰ τὴν κλίνην του. Κατ' ἀρχάς ἐνόμιζεν ὅτι προσεύχεται ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ βλέπων αὐτὸν ἀκίνητον προσεκάλεσε τὸν συνυπαρτήν του. Καὶ τῶν δύο ὁμοίαι φροντίδες ἀπέβησαν ἐπὶ ματαίῳ: Ὁ Λιβυγκστὸν εἶχε παραδώσει τὴν ψυχὴν εἰς ἐκεῖνον, ἂν τὸσά πιστῶς ἐξυπηρετήσε πάντοτε. Ἦτο ἡ 4^η Μαΐου τοῦ 1873.

Τὸ σῶμα του ταριχευθὲν τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ὑπηρετῶν του, μετεφέρθη εἰς Ζανζιβάραν καὶ ἐκείθεν εἰς Ἀγγλίαν ὅπου μετὰ πανηγυρικὴν κηδείαν κατετέθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ Οὐσετμίινστερ εἰς τάφον φέροντα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

ΔΑΒΙΔ ΛΙΒΓΕΚΤΩΝ

ΓΕΝΝΗΘΗΣ ΕΝ ΒΛΑΝΤΥΡ ΔΑΜΑΡΚΕΥΡ (Σκωτίας)

ΤΗΝ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1817.

ΑΠΘΑΝΕΝ ΕΝ ΙΑΛΑΑ (κεντρικῆς Ἀφρικῆς)

ΤΗΝ 4 ΜΑΪΟΥ 1873.

ΔΕΛΕΙΣ Σ. . . .

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 6).

Τέλος μαγικῶν πλοιάριον, *Ellida* τὸ ὁποῖον ὁ Ἐγὶρ θεὸς θαλάσσιος κρυπτόμενος ὑπὸ μορφήν ἀνθρωπίνην ἐδωρήσατο τῷ κάππῳ τοῦ Φριτιόφ εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς φιλοξενίας του. Τὸ πλοῖον τοῦτο ὁμοίον πρὸς δράκοντα εἶχε τὴν μὲν πρῶσαν ἐρυθρὰν τὸ δὲ σκάφος πεποικιλμένον χρυσοῦ καὶ κυανῶ καὶ τὸ πηδάλιόν του παρίστα οὐρανὸν κατακεκαλυμμένον χρυσαῖς λεπίσι ἐν ᾧ τὰ ἱστία του μελανὰ, κεκοσμημένα πορπύρα ἀφινον πολὺ ὀπισθεν τῶν τῶν ἀετῶν ἀνοιγόμενα πρὸς τὸν ἀνεμῶν.

Ἐξαρτημένων τῶν βασιλείων ὁ Φριτιόφ ἦτο ὁ πλουσιώτερος τῶν ἀνθρώπων. Ἡ δὲ φήμη τῆς γενναιοφυχίας καὶ τῶν ἀρετῶν του ἤρξε καθ' ἐκάστην.

Δώδεκα εὐψυχοὶ ἄνδρες σύντροφοὶ τοῦ πατρὸς του ἦσαν σύντροφοὶ καὶ αὐτοῦ ἅπαντες ἦσαν ἡλικιωμένοι ἐκτὸς ἐνὸς, τοῦ Βιδόν, ὅστις ἦτο χαριεὺς ὡς παῖς, ἰσχυρὸς ὡς ἀνὴρ καὶ σοφὸς ὡς γέρον. Ὁ Βιδόν συνήρξε μετὰ τοῦ Φριτιόφ ἀνέμιξαν ἀλλοτε τὸ αἷμα τῶν ἐν τῷ αὐτῷ κρατῆρι συνομολογήσαντες ἀλληλοδοθήειαν ὠκλήθησαν ἀμοιβαίαν συμμετοχὴν ἐν ταῖς εὐτυχίαις, καὶ ἀντίληψιν ἐν ταῖς δυστυχίαις ὠκλήθησαν νὰ ἐκδικήσωσι τὸν θάνατον ἀλλήλων.

Μεταξὺ τῶν ἀπέλων συγγενῶν, οἵτινες συνήχθησαν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς κηδείας τοῦ Θόροτεν μόνος ὁ Φριτιόφ ἐφαίνετο τεθλιμμένος. Πικρὰσατα τοῦ νεκρικοῦ ἤχου καὶ τῶν ἐγκωμίων τοῦ τεθνεῶτος διαχυρρόων ἐκένωσε τὸ κέρας του εἰς τὴν τῆς πατρὸς του καὶ ἐκάθεστη ἐπὶ τῆς ἐδρᾶς τῆς τῆς τῶν Βίκιγκ, ἧς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιήλθεν εἰς αὐτόν.

Αἱ ἐβδομάδες ἐν τούτοις παρήρχοντο ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, τὰ δὲ ὄργανα εἰς μάτην ἀντήχουν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Φριτιόφ μάτην οἱ σκάλλοι¹ ἐξέμουν τὰ κατωρθώματα τοῦ Βίκιγκ. Ἡ γῆ εἶχεν ἐξέλθει εὐθαλής καὶ χλοερὰ ἐκ τοῦ χιονώδους σαβάνου τῆς καὶ ἐπὶ τῆς κυανοβόφους θαλάσσης ὠλισθησαν κούφαι αἱ εὐστροφοὶ νῆες ὁ Φριτιόφ ἐθεώρει ἀδιάφορος τὰς κοιλάδας καὶ τὰ δάση. Ἀλλὰ τέλος ἦλθε καὶ δι' αὐτὸν ἡμέρα χαρᾶς. Ὁ Ἐλγ, ὁ Ἀλφδαν καὶ ἡ Ἰγγεβόργη ἀπεδέχθησαν τὴν πρόσκλησίν του. Καθήμενος παρὰ τὴν ὠραίαν νεκίδα ἐσωπρῆξεν εἰς τὰ ἀγνά καὶ γλυκᾶ βλέμματά της ἐκδεχόμενος παρ' αὐτῆς δειλὰ θωπεύματα τῆς χειρὸς. Ἐμίλουν περὶ τῆς παιδικῆς τῶν ἡλικίας. — Ἐν τοῖς ἀνακτόροις μας ἔλεγεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Βήλη δὲν εἶναι τὸσά εὐάρεστος ἡ διαμονὴ ὅσῳ ἐνταῦθα. Ὁ Ἐλγ εἶναι πολὺ τρυφῶν, ὁ δὲ Ἀλφδαν λίαν ἀκηδής ὥστε εἰς οὐδέτερον δύναμαι νὰ ἐμπιστευθῶ τοὺς πόνουσ μου. Αἱ περιστεραὶ, ἂς ἐμπιστώσασιν ἐργον διςσκορπίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἱερακοῦ δὲν μένει ἢ ἐν ζεῦγος. Λάβε ἐν ἐκ τῶν πτηνῶν τούτων γνωρίζει πολλὰ καλῶς τὴν πρὸς τὰ ἀνάκτορα κρύπτε ἐνίστε ἐπιστολὴν ὑπὸ τὴν λευκὴν πτέρυγάν της. . . . Ἡ Ἰγγεβόργη ἀνεχώρησε καὶ μετ' αὐτῆς ἡ εὐθυμία καὶ ἡ ἰλαρότης τοῦ Φριτιόφ ἡ θλίψις καὶ τὰ ὄνειροπολήματα ἐπανῆλθον εἰς τὸν νεανίαν πολεμιστὴν, ἐνῶ τὸ ἀποσταλὲν πτηνὸν δὲν ἐπανῆλθεν ὅπως κομίσθη ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θόροτεν.

ΑΠΟ ΑΙΘΗΣΙΣ.

— Τί ἔχεις λοιπὸν ἀετιδεῦ; εἶπεν ἡμέραν τινα ὁ Βιδόν τῷ Φριτιόφ μὴ σοὶ λείπει τι; μήπως πάσχει ἡ καρδιά σου ἢ μήπως εἶναι ἡ πτέρυξ σου πληγωμένη; τί θέλεις; Ἰδὲ τοὺς ἀνοπομονοῦντας ἵππους σου τοὺς κατὰ τὴν τῆς λείας τῶν κρᾶζοντας ἱερακας καὶ τὸ ἠγρυροβόλῳμένον πλοῖόν σου ταλαντευόμενον ὡς νὰ ἦτο ἐτοιμὸν εἰς ἀναχώρησιν. . . . Ἄλλ' ὄχι ἡσυχάσατε ἵπποι, ἱερακες, πλοῖον ὁ Φριτιόφ δὲν ζητεῖ οὐδὲ κινήσιν οὐδὲ πολέμους. Μεθ' ὅλα ταῦτα ἀρέσκειται νὰ ἀποθάνῃ ἐπὶ τοῦ ἀχύρου μᾶλλον ἢ ἀλλοῦ που. . . .

(Ἔπεται συνέχεια)

¹ Παιχταὶ τοῦ Βορρά.

Συμβραμῆσαι ἐγγράφονται ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Α. Κ. Γεράρδῳ βιβλιοδότη Γαλατᾶ ὁδὸς Γεωργαζιλλῶ ἀριθ. 100.

Αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων τοῦ 7 φύλλου θέλουσι δημοσιευθῆ εἰς τὸ 9.